

שבה ישב שולחו במעצר עד כה. הוא הציע להטיל עליו מאסר על תנאי, כדי לספק את החברה, וכן הציע הסניגור להטיל קנס כספי על הנאשם: "כדי שיעבוד גם בשביל פרוסת מישפחתו. גם בשביל מסייגורו וגם כדי לשלם את הקנס, שתהיה לו עבודת-פרך פרטית שלו."

שווה

בשווה

שווי לומית קפואת-הפנים לא הגיבה גם כאשר קם סניגורה, אדם פרוסט, וטען עבורה. הוא הזכיר לשופט כי בתסקיר מצויין שלומית סובלת מפגמים פסיים. כי יש לה קשיים ליצור קשר ריגשי עם בני-אדם. אילו היו מטפלים בה בגיל בית-הספר העממי לא היתה מגיעה לספסל הנאשמים. אילו היתה מקבלת בביתה מה שילדה צריכה לקבל, אולי גם אז לא היתה מגיעה לבית-המישפט. הסניגור ביקש בלהט מבית-המישפט לתת לצעירה בת ה-19 את ההזדמנות האחרונה בחייה, ובעצם גם הראשונה. כאן התערב השופט והזכיר לסניגור, שלומית שוחררה בערובה, בעת מעצרה בתיק זה. השחרור היה בתנאי שלא תצא מביתה אחרי השעה 6 בערב. אך היא לא עמדה בתנאי, זמן קצר אחרי ששוחררה נמצאה משוטטת ברחובות רמת-גן מבית לבית יחד עם נערה אחרת שהיא עבריינית ידועה. השעה היתה אחרי חצות, ושלומית הוחזרה למעצר.

הסניגור הסביר את הפרת התנאי בכך שלומית פגשה את הצעירה בעת מעצרה, והן התיידדו. כיוון שלחברה לא היה מקום

(המשך ממעמד 57)
כשהיתה קטינה בת 17, כאשר לקח אותה בטרמפ לרמת-גן. היחסים החשאיים ביניהם נמשכו כשנה. לפתע הגיעו ללאה שיחות-טלפון אלמוניות, שסיפרו לה ש-לבעלה יש מאהבת. ללאה לא האמינה, ואלי הכחיש הכל. אבל כאשר היתה שלומית צריכה להתגייס לצה"ל לפני כשנה, השפיעה על אלי שיעזוב את הבית ויעבור לגור איתה. מאז, שנה תמימה, לא ראה אלי את בני משפחתו. הוא שינה את אורח חייו, והלך שבי אחר ייצרו ואהבתו.

כאשר הביאו לתחנת-המישטרה את אשר תו ואת ילדיו היתה הפגישה נוגעת ללב. אלי פרץ בבכי, בתו הבכירה, ורדה בת ה-14 התעלפה, ואפילו השוטרים הקשוחים בתחנה הזילו דמעה. ללאה סלחה לבעלה. היא הבינה כי הוא עשה מישהו וכי הוא מתחרט עליו.

לאה פנתה לשופט ואמרה בזעקה: "היא רדפה אחריו ולא נתנה לו מנוחה. היא היתה באה אליו לנגריה ומטרידה אותו, היתה מטלפנת לי, ומאימת עלי, היא הרסה את חיינו."

לאה הוסיפה וסיפרה כי כאשר נתפסו השניים, נתנה לה המישטרה רשות ללכת לדירתו של אלי ולקחת משם את חפציו האישיים. היא שוחחה עם השכנים, ואלה סיפרו לה שאלי הירבה להתחנן בפני שלומית ואמר לה: "קחי את כל הרכוש ואת כל החפצים, רק תני לי לחזור לאשתי וילדיו", השכנים גם סיפרו כי שמעו לעתים קרובות צעקות מדירת בני הזוג. כאשר סיימה לאה את עדותה הכריז בית-המישפט על הפסקה, אחריה הפתיע הסניגור לידסקי את בית-המישפט. הוא

נאשמת שוודמית חלפון
האם יש סיכוי לרפא אותה?

מגורים לקחה אותה שלומית לגור איתה, וכאשר לא הסתדר הדבר, ניסו השניים לארגן מקום לינה לחברה, וכך נתפסו על-ידי הניידת.

כאשר ניסה הסניגור לדבר על חרטה של שלומית, אמר לו השופט כי לא כך התרשם ממנה. פרוסט שאל בדרימותיות: "וכי כיצד יכולה נערה שאינה יודעת לבכות להראות חרטה? אין לה ילדים שיבואו לראותה ויתעלפו, היא סובלת מכך שהטבע עשה אותה רדודה, אפאטית וחסי-רת התייחסות."

האם יש סיכוי לרפא אותה? שאל השופט. הסניגור אמר כי חיפש ומצא שיש אפשרות טיפול אצל ד"ר שמעון רוזי, פסיכולוג המתמחה בטיפול בבעיות כאלה, באמצעות טיפול קבוצתי, והשיפה עצמית בהדרכת פסיכולוג. את הטיפול הזה אין אפשרות לעשות בכלא.

דווקא התובע, משה קרימולובסקי, הפי-תיע, ובניגוד לנוהג של התביעה הכללית להשאיר את העונש לשקולו של בית המישפט, דרש עונש של שלוש שנים עבור עבירות הגניבה, ועונש מצטבר של שנתיים נוספות על עבירות המירמה, הוא גם ביקש שהעונשים יוטלו על שני הנאשמים שווה בשווה.

בית-המישפט שיבה את הסניגורים ש-הביאו בפניו חומר רב כל כך למחשבה. "לולא זאת הייתי יוצא להפסקה וגוזר מיד את דינם", אמר השופט, אבל אחרי נאיר-מים מרגשים כאלה, החליט לדחות את מתן גזר-הדין לשבועיים.

ביקש למחוק את עדותה של לאה מה-פרוטוקול ולא להתייחס אליה לעניין ה-עונש, מפני שהיא נוגדת את ההסכם שבינו לבין סניגורה של שלומית.

לידסקי סיפר בטיעון שלו לעונש עד כמה התחרט הנאשם, וכיצד שיתף פעולה עם המישטרה. המישטרה היתה ממש חסי-רתיאונים נוכח השלל הרב, והתקשתה ב-זיהוי ובהחזרתו לבעליו. אז התנדב אלי לעזור למיין את החפצים. הוא ישב בפגני-שות עם בעלי הרכוש, כאשר זהותו אינה ידועה להם, שכן השוטרים פנו אליו בתואר "סמל". הוא חקר אותם על פרטי המכונות שממנה נגנבו הדברים, ציבעה ומקום חנייתה, אחר כך ערך רשימות ומיין את החפצים. כך הוחזר הרכוש לבעליו.

עזרתו הרבה למישטרה לא מצאה חן בעיני העבריינים שאיתם היה כולא. הוא הוכה וחיייו היו בסכנה. הוא טיפוס חלש ולא טיפוס של עבריין, כאשר תושבי הכלא הקבועים פוגשים אדם כזה הם מנצי-לים אותו, הופכים אותו למשרת ומתי-עללים בו. אמר סניגורו. "לכן היה צורך להחזיקו במעצר הגנתי רוב הזמן. אומנם הוא עשה מעשים שלא ייעשו, ואין לתת לו על כך פרס, אבל הוא מעד מעידה גוראה וחדר-עמית, הוא לא ישוב על מעשיו, הניכור מבני משפחתו, ההידרדרות הגוראה לתוך יוון-המצולה השאירו בו את אות-תיהם."

הסניגור ציטט מתסקיר שירות-המיבחן, שדיבר בחיוב על אפשרות שיקומו של אלי, והסניגור ביקש להסתפק בתקופה

חופש פסח ביוון

26.3.-3.4.80
על סיפון אונית הנוסעים נכטוניה
בשילוב חופשה מקסימה ביוון
במחיר החל מ-470 \$
מיזוג אויר מלא-אולמי בידוד-דיסקוטה-סיפוני שיוזר
הולנוע-בריכת שחיה-בארים-ועוד... ועוד... ועוד...

הפלגות שבועיות לנוסעים ורכב
למרטים והרשמה פנה אל סוכן הנוסעות שלך!

מלחי סוכנים בע"מ
קוי נוסעים וסיורי חופים
תל אביב: דיונוגר 76, טל: 299414 חיפה: רחוב הבנקים 3, טל: 523503

★ התחלת האביב
★ 43 שנה ליסוד העולם הזה
★ 30 שנה לנוערכת הנוכחית

יצויינו בגליון פסח חגיגי
שיופיע ב-26.3.80

הזמן כבר עכשיו מקום
למודעות רגילות וצבעוניות בגליון זה